

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.06.2015, sen. zn. 29 NSČR 43/2013, ECLI:CZ:NS:2015:29.NSČR.43.2013.1

Číslo: 23/2016

Právní věta: Předpoklady pro schválení reorganizačního plánu vypočtené v § 348 odst. 1 písm. a) až e) insolvenčního zákona se posuzují samostatně (každý z nich má jiný obsah). Z toho, že nebyl naplněn jeden z předpokladů schválení reorganizačního plánu uvedených v § 348 odst. 1 insolvenčního zákona, nelze činit závěr, že není naplněn ani jiný z tam uvedených předpokladů.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.06.2015

Spisová značka: 29 NSCR 43/2013

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Insolvence, Reorganizace

Předpisy: § 348 odst. 1 IZ

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání věřitele č. 48 proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 3. 2013, sp. zn. KSBR 27 INS 23588/2011, 1 VSOL 30/2013.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Usnesením ze dne 23. 11. 2012, KSBR 27 INS 23588/2011-B-70, schválil K r a j s k ý s o u d v B r n ě (dále jen „insolvenční soud“) reorganizační plán dlužníka (K Maso spol. s r. o.) (bod I výroku) a určil, že reorganizační plán je účinný, jakmile nabude právní moci rozhodnutí o jeho schválení (bod II výroku).

2. Insolvenční soud – cituje ustanovení § 344 až § 349 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) – vyšel z toho, že:

[1] Usnesením ze dne 8. 2. 2012 zjistil insolvenční soud úpadek dlužníka a insolvenčním správcem ustanovil Mgr. A. S.

[2] Schůze věřitelů konaná 24. 4. 2012 přijala kvalifikovanou většinou hlasů zajištěných i nezajištěných věřitelů usnesení o řešení úpadku dlužníka reorganizací a určila osobu znalce k ocenění majetkové podstaty.

[3] Usnesením ze dne 4. 5. 2012 povolil insolvenční soud reorganizaci dlužníka.

[4] Dne 4. 7. 2012 podal znalec znalecký posudek, který schválila schůze věřitelů kvalifikovanou většinou hlasů dne 21. 8. 2012.

[5] Usnesením ze dne 21. 8. 2012 určil insolvenční soud cenu majetkové podstaty částkou 15 983 000 Kč.

[6] Dne 14. 9. 2012 předložil dlužník reorganizační plán.

[7] Dne 4. 10. 2012 předložil dlužník zprávu o reorganizačním plánu, kterou soud schválil téhož dne.

[8] Dne 6. 11. 2012 se konala schůze věřitelů k projednání reorganizačního plánu a hlasování o jeho přijetí ve skupinách věřitelů, stanovených reorganizačním plánem. Proti reorganizačnímu plánu nebyly vzneseny žádné námitky a připomínky, dlužník jej nikterak nezměnil ani nedoplnil.

[9] O reorganizačním plánu hlasovaly čtyři skupiny věřitelů tak, že:

- skupiny A až C (tvořené zajištěnými věřiteli) jej přijaly hlasy všech věřitelů,
- skupina D (tvořená nezajištěnými věřiteli) jej přijala předepsanou většinou hlasů, když proti přijetí reorganizačního plánu v ní hlasoval pouze věřitel č. 48.

3. Na tomto základě insolvenční soud uzavřel, že:

[1] Jsou splněny další předpoklady pro schválení reorganizačního plánu soudem, uvedené v § 348 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona v tom směru, že:

- navržený způsob řešení reorganizace je v souladu s právními předpisy,
- lze důvodně předpokládat, že jím není sledován nepoctivý záměr,
- reorganizační plán byl přijat alespoň jednou skupinou věřitelů,
- pohledávky za podstatou a pohledávky jim na roveň postavené budou uhrazeny ihned po účinnosti reorganizačního plánu.

[2] Při schvalování reorganizačního plánu vyšel insolvenční soud především z ustanovení § 348 insolvenčního zákona. Nikdo z věřitelů nepředložil žádné konkrétní argumenty a dokumenty, které by svědčily proti schválení reorganizačního plánu.

[3] Nebyly zjištěny žádné skutečnosti, pro které by měl být reorganizační plán zamítnut.

4. K odvolání věřitele č. 48 (NFI T., s. r. o.) V r c h n í s o u d v Olomouci usnesením ze dne 5. 3. 2013, č. j. KSBR 27 INS 23588/2011, 1 VSOL 30/2013-B-82, potvrdil usnesení insolvenčního soudu v bodě I výroku.

5. Odvolací soud vyšel dále z toho, že:

[1] Podle znaleckého posudku procento uspokojení přihlášených pohledávek při uznání všech zatím nepřezkoumaných pohledávek by u nezajištěného věřitele činilo 4,4 %.

[2] Věřitel č. 57 (T, GmbH /dále též jen „společnost T“/) přihlásil do insolvenčního řízení pohledávky ve výši 37 066 833,97 Kč, z toho ve výši 13 217 983,08 Kč jako pohledávky zajištěné. Pohledávky nepopřel ani insolvenční správce ani dlužník. Věřitel č. 1 (HT W., s. r. o.) popřel 17. 4. 2012 dílčí pohledávky č. 1 a č. 2 co do pravosti a výše a dílčí pohledávky č. 3 až č. 5 co do pravosti, výše a pořadí.

[3] Věřitel č. 60 (T.W., a. s. /dále jen „společnost TW“/), přihlásil do insolvenčního řízení nezajištěnou pohledávku ve výši 17 153 150,68 Kč, která byla následně zjištěna v plné výši.

[4] Tři věřitelé (společnost T, M. N. a RCI Financial Services, s. r. o.), se přihlásili do insolvenčního řízení jako zajištění.

[5] Věřitelé byli v reorganizačním plánu rozděleni do čtyř skupin. Skupiny A až C tvořili samostatně každý ze zajištěných věřitelů, skupina D zahrnovala všechny nezajištěné věřitele. V reorganizačním plánu nabízel dlužník nezajištěným věřitelům uspokojení v rozsahu 4,5 % jejich

pohledávek. Zajištěný věřitel č. 57 (společnost T) souhlasil v reorganizačním plánu s vypořádáním své pohledávky tak, že namísto finančního plnění upíše základní kapitál dlužníka v nominální hodnotě 13 milionů Kč, přičemž zbytek jeho pohledávky ve výši 217 983,08 Kč zanikne. Ostatním zajištěným věřitelům bylo nabídnuto 100 % ze zjištěné výše zajištění.

[6] Dlužník se v reorganizačním plánu zavázal provést reorganizaci kombinací následujících opatření: a) restrukturalizací pohledávek věřitelů spočívající v prominutí části dluhů dlužníka včetně jejich příslušenství nebo odkladu jejich splatnosti, b) vydáním nových obchodních podílů dlužníka formou kapitalizace pohledávek a současným snížením základního kapitálu dlužníka a z toho vyplývající změnou stanov dlužníka, c) zajištěním financování provozu dlužníkovy podniku, d) prodejem části majetkové podstaty. Úvěrové financování mělo být realizováno prostřednictvím smluv o půjčce (dvou smluv o půjčce na částky 3 miliony Kč a jedné smlouvy o půjčce na částku 2 miliony Kč), na dobu pěti let s úrokovou sazbou 4 % p. a., zajištěných zástavním právem na nemovitostech dlužníka, s tím, že takto získané prostředky budou použity jednak na výplatu věřitelů skupiny D, jednak na výplatu pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek postavených těmito pohledávkám na roveň.

[7] Reorganizační plán dále obsahuje opatření k plnění reorganizačního plánu, nakládání s majetkovou podstatou, údaje o dalším provozu dlužníkovy podniku a dopady na zaměstnanost a údaje o zániku závazků dlužníka a závazků dlužníka po skončení reorganizace.

[8] Přílohy reorganizačního plánu tvořily: seznam pohledávek zařazených do skupiny D, včetně stanovení výše plnění v reorganizaci a výše zanikajících pohledávek, závazek společnosti T ke zvýšení základního kapitálu, dohoda o započtení pohledávek, společenská smlouva dlužníka účinná po nabytí účinnosti reorganizačního plánu, popis změn společenské smlouvy a změn zapisovaných údajů do obchodního rejstříku, návrh na zápis změn do obchodního rejstříku, prohlášení prvního, druhého a třetího investora, podnikatelský plán a prohlášení společníka o vzdání se přednostního práva k účasti na zvýšení základního kapitálu.

6. Na tomto základě odvolací soud – odkazuje na ustanovení § 341 a § 348 insolvenčního zákona – uzavřel, že:

[1] Námitky, jimiž odvolatel zpochybňuje pravost pohledávek společnosti TW a společnosti T, nejsou důvodné. Pohledávky obou těchto věřitelů byly zjištěny u přezkumného jednání dne 24. 4. 2012, neboť insolvenční správce je nepopřel a popření pohledávky společnosti T jiným přihlášeným věřitelem nemá vliv na její zjištění (§ 336 odst. 4 insolvenčního zákona). Popírající věřitel nadto vzal popření následně zpět (§ 201 odst. 1 insolvenčního zákona) a v této fázi řízení již přihlášené pohledávky nelze účinně popřít.

[2] Nedůvodná je i námitka, že by odvolatel při řešení dlužníkovy úpadku konkursem dosáhl většího uspokojení pohledávky než při reorganizaci, stejně jako námitka, že závěry znaleckého posudku jsou potud účelové (aby plnění při reorganizaci vypadalo pro věřitele výhodněji). Pro posouzení, zda je splněna podmínka, že věřitel obdrží v rámci reorganizace nejméně stejné plnění, jaké by obdržel v konkursu (§ 348 odst. 1 písm. d/ insolvenčního zákona), jsou rozhodující právě závěry znaleckého posudku, který byl za tímto účelem v insolvenčním řízení zpracován a z něž jednoznačně vyplývá, že v konkursu by nezajištění věřitelé obdrželi plnění v rozsahu 4,4 % pohledávek, zatímco dle reorganizačního plánu obdrží plnění 4,5 % pohledávek. Odvolatel tedy obdrží vyšší plnění, než které by mu náleželo při řešení dlužníkovy úpadku konkursem. Znalecký posudek schválila schůze věřitelů kvalifikovanou většinou (proti schválení hlasoval jedině odvolatel), aniž ovšem konkrétně uvedl, proč nesouhlasí se závěry posudku (což neučinil ani v rámci odvolání). Odvolací soud nemá žádné pochybnosti o správnosti závěrů znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem a tvrzená účelovost se z něj (ani ze spisu) nepodává.

[3] Nedůvodné jsou i odvolací námitky proti způsobu provedení reorganizace (proti zajištění financování reorganizačního plánu převzetím půjček od fyzických osob se současným

zajištěním těchto závazků zástavními právy na nemovitostech dlužníka a proti kapitalizaci pohledávky společnosti T). Odvolatelem vytýkané způsoby provedení reorganizace zákon výslovně připouští (předpokládá); srov. § 341 odst. 1 písm. e) a f) insolvenčního zákona. Při reorganizaci zákon rovněž předpokládá (ukládá) přednostní uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených [§ 348 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona]. Je proto v souladu se zákonem, zajistil-li dlužník úhradu těchto pohledávek právě prostřednictvím financování od třetích osob [§ 341 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona]. Z reorganizačního plánu přitom jednoznačně vyplývá, že finanční prostředky z půjček budou použity jednak na výplatu věřitelů zařazených do skupiny D (tedy i odvolatele) a zejména na úhradu pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených. S dlužníkem lze souhlasit v tom, že ony přednostní pohledávky by musely být uhrazeny i při přeměně reorganizace v konkurs, jejich věřitelé by však museli čekat na výsledek zpeněžení majetkové podstaty a uspokojení zajištěných věřitelů. Nezajištění věřitelé by přišli na řadu až pak, takže situace odvolatele by zůstala stejná.

[4] Námitkou nerovného zacházení s pohledávkami zařazenými do jednotlivých skupin (§ 348 odst. 2 insolvenčního zákona) se odvolací soud věcně nezabýval, neboť odvolatelova skupina věřitelů reorganizační plán přijala, takže jemu samotnému (byť sám hlasoval proti) taková námitka nepřísluší.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

7. Proti usnesení odvolacího soudu podal věřitel č. 48 dovolání, jehož přípustnost vymezuje ve smyslu ustanovení § 237 zákona č. 99/1963 Sb., o. s. ř. argumentem, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena a požaduje, aby Nejvyšší soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

8. Konkrétně dovolatel uvádí, že dovolacím soudem neřešenou otázkou je definice nepoctivého záměru dlužníka při sestavování reorganizačního plánu (ve smyslu § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona) a dále výklad podmínky uvedené ustanovení § 348 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona.

9. Odvolacímu soudu vytýká dovolatel nesprávné právní posouzení věci, k čemuž argumentuje následovně.

[1] K § 348 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona.

10. Dovolatel potud namítá, že bylo-li v insolvenčním řízení rozhodnuto tak, že se otázka porovnání uspokojení pohledávek při konkursu a při reorganizaci bude posuzovat na základě znaleckého posudku, měl odtud vzejít přesvědčivější a věrohodnější závěr, než jaký vyplynul z onoho posudku. Rozdíl ve výši obdrženého plnění by podle něj měl být vyšší, než 0,1 %.

11. Důsledky toho, zda úpadek dlužníka bude řešen konkursem nebo reorganizací, jsou podle dovolatele tak zásadní, že při schválení reorganizace by měly existovat relevantní záruky zajišťující lepší uspokojení pohledávek věřitele. Za takovouto záruku nepovažuje znalecký posudek, ze kterého vyplývá, že při reorganizaci obdrží plnění o pouhou 0,1 % vyšší než při konkursu (míní, že rozdíl by měl být „znatelně vyšší“). Čísla obsažená ve znaleckém posudku budí podle dovolatele dojem, že byla vytvořena účelově a aplikaci § 348 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona má v daných souvislostech za nesprávnou.

[2] K § 348 odst. 1 písm. a) a b) insolvenčního zákona.

Podle dovolatele odporuje schválení reorganizačního plánu ustanovení § 348 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona. Tam stanovená podmínka se může projevovat též nesouladem se základními zásadami insolvenčního řízení (§ 5 insolvenčního zákona), přičemž dovolatel dovozuje nesoulad se zásadou vyjádřenou v § 5 písm. a) insolvenčního zákona s tím, že se „cítí být nespravedlivě poškozen“ schválením reorganizačního plánu z příčin popsanych níže.

12. Dovolatel poukazuje na dikci § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona a dovozuje nepoctivost záměru dlužníka, s tím, že „zmiňuje některá jednání jednotlivých osob zapojených do posuzovaného insolvenčního řízení, naplánovaného postupu souladného s insolvenčním dlužníkem, směřujícím k dosažení cílů insolvenčního dlužníka a s ním spojených osob“. Konkrétně jde podle dovolatele o to, že:

[1] Dlužník nepopřel směnečnou pohledávku společnosti TW. Dovolatel „měl záměr tuto očividně neexistující pohledávku popřít“, neměl však možnost se do skončení popěrné lhůty (19. 4. 2013) seznámit s obsahem směnky (připojené k přihlášce až 18. 4. 2012), a proto ji nemohl ani popřít.

[2] Dlužník nepopřel pohledávku společnosti T, ač se lze domnívat, že nároky ze smluvních pokut neexistují a objednávky zboží, z jehož dodání měly pohledávky vzejít, se nenacházejí v účetnictví dlužníka.

[3] Společnosti T a TW přitom jsou členy věřitelského výboru, fakticky ovládají schůze věřitelů a rozhodují o průběhu schůze věřitelů.

[4] Právní zástupce dlužníka je současně právním zástupcem společnosti LIGA, s. r. o. (dále jen „společnost L“), která je v reorganizaci a do jejíhož insolvenčního řízení dovolatel přihlásil svou pohledávku. Obě insolvenční řízení si jsou podle dovolatele nápadně podobná, přičemž odvolání tamního věřitele proti schválení reorganizačního plánu odvolací soud vyhověl.

[5] Účinností reorganizačního plánu na sebe dlužník pouze převezme další závazky v podobě půjček (jimiž chce řešit uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, čímž se ještě sníží možnost uspokojení dovolatelovy pohledávky). Nepoctivý záměr lze spatřovat především v tom, že půjčky jsou poskytnuty fyzickými osobami, a nikoli bankovními institucemi. O propojení těchto fyzických osob a dlužníka „by se dalo spekulovat“.

III.

Přípustnost dovolání

13. S přihlédnutím k době vydání napadeného rozhodnutí je pro dovolací řízení rozhodný občanský soudní řád ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013 (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2014, sen. zn. [29 NSČR 45/2014](#), uveřejněné pod č. 80/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, které je – stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu zmíněná níže – dostupné i na webových stránkách Nejvyššího soudu) a insolvenční zákon ve znění účinném do 31. 7. 2013 (tj. naposledy ve znění zákona č. 399/2012 Sb.).

14. Dovolání je přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., v rozhodném znění, jelikož napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázek, které v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyly vyřešeny [výklad ustanovení § 348 odst. 1 písm. a), b) a d) insolvenčního zákona].

IV.

Důvodnost dovolání

15. Vady řízení, k nimž Nejvyšší soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 242 odst. 3 o. s. ř.), nejsou dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají, Nejvyšší soud se proto – v hranicích právních otázek vymezených dovoláním – zabýval tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný

dovolatelem, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

16. Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

17. Podle ustanovení § 348 odst. 1 insolvenčního zákona insolvenční soud schválí reorganizační plán, jestliže a) je v souladu s tímto zákonem a jinými právními předpisy, b) lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že jím není sledován nepoctivý záměr, c) jej každá skupina věřitelů přijala nebo se podle § 347 odst. 4 považuje za skupinu, která jej přijala, d) každý věřitel podle něj získá plnění, jehož celková současná hodnota je ke dni účinnosti reorganizačního plánu stejná nebo vyšší než hodnota plnění, které by zřejmě obdržel, kdyby dlužníkův úpadek byl řešen konkursem, ledaže přijímající věřitel souhlasí s nižším plněním, e) pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené byly uhrazeny nebo mají být podle reorganizačního plánu uhrazeny ihned poté, co se reorganizační plán stane účinným, ledaže bylo mezi dlužníkem a příslušným věřitelem dohodnuto jinak.

18. V daném případě není pochyb o tom (ani dovolání nezpochybňuje), že reorganizační plán přijala každá skupina věřitelů [§ 348 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona] a že pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené mají být podle reorganizačního plánu uhrazeny ihned poté, co se reorganizační plán stane účinným [§ 348 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona].

19. K dovolacím námitkám dlužníka co do splnění předpokladů uvedených v § 348 odst. 1 písm. a), b) a d) insolvenčního zákona uvádí Nejvyšší soud následující.

[1] K § 348 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona.

20. Pro závěr, že je splněna podmínka uvedená v § 348 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona, postačuje (podle pochyby nevzbuzující jednoznačné formulace tohoto ustanovení) -tam, kde není jiné dohody s věřitelem nebo věřiteli (o nižším plnění) – skutkově podložený úsudek, že současná hodnota plnění, které má každý věřitel získat podle reorganizačního plánu, je ke dni účinnosti reorganizačního plánu „stejná“ nebo „vyšší“ než hodnota plnění, které by zřejmě obdržel, kdyby dlužníkův úpadek byl řešen konkursem.

21. Argumentace dovolatele, že pro naplnění předpokladu uvedeného v § 348 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona by rozdíl ve výši obdrženého plnění (ve prospěch reorganizace) měl být „vyšší“ než 0,1 % (hodnota udaná znaleckým posudkem), tedy zjevně ignoruje skutečný obsah vykládaného ustanovení, z něž se podává, že důvod schválit reorganizační plán bude dán dokonce i tehdy, bude-li současná hodnota plnění, které mají věřitelé při reorganizaci obdržet, „stejná“ jako hodnota plnění, které by zřejmě obdrželi, kdyby dlužníkův úpadek byl řešen konkursem.

22. Dovolatelem deklarovaná účelovost znaleckého posudku má pak povahu ničím nepodložené spekulace.

23. Dovolání proto potud není důvodné.

[2] K § 348 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona.

24. Předpoklady pro schválení reorganizačního plánu vypočtené v § 348 odst. 1 písm. a) až e) insolvenčního zákona se posuzují samostatně (každý z nich má jiný obsah). Naplnění jednoho z těchto předpokladů tedy nelze spatřovat v tom, že byl případně naplněn předpoklad jiný. Stejně tak platí, že z toho, že nebyl naplněn jeden z předpokladů schválení reorganizačního plánu uvedených v § 348 odst. 1 insolvenčního zákona, nelze činit závěr, že proto není naplněn ani jiný z tam uvedených

předpokladů.

25. Jinak řečeno, i kdyby bylo možné přijmout závěr, že reorganizačním plánem je sledován nepoctivý záměr [a není proto dodržen předpoklad uvedený v § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona], nebylo by možné na tomto základě dovodit, že proto není splněn předpoklad uvedený v § 348 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona (že reorganizační plán proto není v souladu s tímto zákonem a jinými právními předpisy).

26. V rozsahu, v němž dovolatel usuzuje na nesplnění předpokladu dle § 348 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona z toho, že dlužník sleduje reorganizačním plánem nepoctivý záměr, proto dovolání též není důvodné.

[3] K § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona.

27. Z těch okolností, jež dovolatel Nejvyššímu soudu předkládá (jako rozhodné pro posouzení nepoctivosti záměru dlužníka), závěr, že nebyl naplněn předpoklad uvedený v § 348 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona, neplyne.

28. S okolnostmi týkajícími se procesu zjištění pohledávek společností T a TW se přiléhavě vypořádal již odvolací soud (spekulace o tom, zda dovolatel měl nebo mohl popřít pohledávku věřitele TW, nemají význam se zřetelem k dikci § 336 odst. 4 insolvenčního zákona) a pohledávku společnosti T nepopřel ani dovolatel (aniž by uvedl, co mu v tom bránilo).

29. V tom, že věřitelé vyšších nebo větších pohledávek mají větší (velký, významnější) vliv na chod insolvenčního řízení než věřitelé malých nebo rozsahem menších pohledávek, žádná nepoctivost není [smysl naopak dává jen taková úprava úpadkového práva, která váhu hlasů věřitelů s rozsahem velkými (nebo i majoritními) pohledávkami jen proto nepotlačuje].

30. Z toho, co dovolatel uvedl o insolvenčním řízení společnosti L, úsudek o nepoctivosti dlužníkovu záměru též neplyne.

31. K tvrzení dovolatele, že účinností reorganizačního plánu na sebe dlužník pouze převezme další závazky v podobě půjček (jimiž chce řešit uspokojení pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, čímž se ještě sníží možnost uspokojení dovolatelovy pohledávky), Nejvyšší soud uvádí, že na poctivost dlužníkovu záměru nelze odtud usuzovat již proto, že jde o jeden z předjímaných způsobů provedení (a financování) reorganizace [srov. § 341 odst. 1 písm. f) insolvenčního zákona]. Ostatně odvolací soud přiléhavě vystihl, že předmětné půjčky mají být použity nejen k úhradě pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, ale též k uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů (včetně dovolatele).

32. Názor, že nepoctivý záměr dlužníka plyne z toho, že půjčky mají poskytnout fyzické osoby (a nikoli bankovní instituce), je zjevně neudržitelný. Pro posouzení (ne)poctivosti dlužníkovu záměru není samo o sobě významné, zda půjčitelem je osoba fyzická, nebo právnická. K dovolacímu tvrzení, že o možném propojení těchto fyzických osob (půjčitelů) s dlužníkem by se „dalo spekulovat“, Nejvyšší soud uvádí, že pouhé konspirativní spekulace věřitele v insolvenčním řízení nejsou způsobilé zpochybnit žádný z předpokladů řádného průběhu insolvenčního řízení v kterékoli jeho fázi.

33. Dovolání tedy ani potud není opodstatněné.

34. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první, o. s. ř.), dovolání zamítl [§ 243d písm. a) o. s. ř.].